

Løstige Reglementer maa fastslaa deres indbyrdes Forhold, tror jeg rigtig nok ikke er helbigt. Den høitærede Minister berørte ikke Spørgsmaalet om, hvorvidt det er rigtigt at indskrænke Bestemmelsen om Jorfremmelse fra Premierlieutenant til Kaptein ved Valg yderligere, end Tilfældet nu er. Det er vel neppe at vente, at den høitærede Minister, der jo har sat Forandringen paa dette Omraade ind baade i Hærlovsforlaget og i Lovforslaget om Søværnet, skulde være villig til selv at forandre sit Forslag om dette Punkt, men det skulde glæde mig at høre, at et Endringsforslag derom ikke vilde møde bestemt Modstand hos den høitærede Minister.

Berg: Der er et enkelt Punkt, jeg ønsker at sige et Par Ord om, nemlig med Hensyn til Jorfremmelsen ved Valg. Seg maa fastholde det, jeg udtalte ved en anden Sags Behandling, at vi maa lægge Ansvarret for en saa vigtig Beslutning, som det egentlig er at føre vore høiere Officerer frem fra een Grad til en anden, i den ansvarlige Ministers Haand. Saaledes maa det være. Ministeren maa ikke have Ret til med Hensyn til Spørgsmaal af en saa stor Betydning — det angaar jo ikke blot de enkelte Personers De og Vel, men det kan angaa langt vigtigere Forhold end det — at skyde sig ind under Uansvarlighed ligeoverfor den offentlige Mening og Folkerepresentationen. Det forekommer mig ogsaa, at de Betingelser, der ere fastsatte for at kunne blive forfremmet i Forbindelse med Bestemmelserne om Jorfremmelse ved Valg, efter min Mening ere vel skikkede til at forvolde de enkelte Vedkommende Uret, selv om denne eller hin Autoritet i Jorfremmelsesøjeblikket ikke har villet gjøre Uret. Naar jeg saaledes ser, at en Kaptein skal have tjent som Skibschef for at blive forfremmet, men den foregaaende Flaadestyrrelse f. Ex. ikke har villet antage ham som Skibschef, men har ladet ham staa i Kapitainsklassen, uden at udkommandere ham, saa har han jo ikke kunnet opfylde den foreskrevne Betingelse, og selv om Jorfremmelsesraadet, Admiral og de fire Kommandører anerkjendte ham værdig til at blive Kommandør, kan han dog ikke blive det, fordi Flaadestyrrelsen ikke har ladet ham opfylde de foreskrevne Betingelser. Har han saa endelig opnaaet at opfylde Betingelserne under en anden Flaadestyrrelse, ja, saa kunne Andre være komne foran ham, idet de have været udkommanderede som Skibschef; de kunne have tiltrukket sig Opmærksomheden, saa at de ere blevene trufne frem foran ham som ældre Skibschef. Der kunde blive saadanne Kombinationer af de forskjelligste Tilfælde, at det forekommer mig, at de personlige Forhold i alt Fald ere overordentlig lidet betryggende ved disse Bestemmelser, saa meget mindre, som det i Reglen altid vil være Tilfældet, at det særligt kan befrugtes, at de personlige Hensyn og

underordnede Omstændigheder ville komme til at lægge sig mere for Dagen og gjøre sig mere gjeldende, hvor Talen er om mindre Korps, end hvor Talen er om større. Men paa den anden Side er Bestemmelsen derfor efter min Opfattelse saa meget mindre nødvendig, som man i et mindre Korps maa kunne gjøre Regning paa, at Overbestyrrelsen er i Stand til at danne sig det fornødne Begreb om Vedkommendes Dygtighed, og om den ikke selv personligt kan det, saa har den dog Midler i Hænde, der ere lige saa paalidelige som Jorfremmelsesraadets Liste, til at skaffe sig det. Jeg gad nok se, om f. Ex. en Hærofficer, der lod sig vælge til Rigsdagsmand og satte sig over paa denne Side, fik Lov til — jo hos nogle Jorfremmelsesraad maatte — at rykke op, men hos mange Jorfremmelsesraad vil han vistnok komme til at vente længe paa at komme paa Listen. Det er et enkelt Exempel, men jeg vil tage et andet. Der kan gives denne eller hin — jeg kan tænke mig en Søofficer — der, uden at forsømme sine egne Sager, ogsaa har lidt andre Interesser, han er maasse alsidigere, har saadanne Interesser, som maaste ikke behage hans Kolleger, eller som — det kunde man jo ogsaa tænke sig — kunde blive valgt til Rigsdagsmand, og som saadan komme til i Flaadestyrrelsesmaal at stemme imod den Ansættelse, som til en vis Given Tid var den herskende i det lille Korps. Det kunde hende, at denne lille Due var i Stand til at velte Bæset, naar han skulde fjøres op paa Jorfremmelsesraadets Liste. Jeg nævner kun dette som enkelte Exempler paa, at jeg ikke kan føle mig tilfredsstillet med Ordningen af disse Forhold, med mindre vi skal enhver Tid i Ministeren har den, der bærer Ansvarret for disse vigtige Beslutninger.

Marineministeren: Maatte jeg kun overfor det ærede Medlem, der sidst udtalte sig, bemærke, at jeg er fuldstændig enig med ham deri, at der kun er een betryggende Maade at ordne dette Forhold paa, og det er, at Ansvarret for alle dens Slags Forhold ligger paa eet Sted og paa det rette Sted, og det rette Sted er hos den ansvarlige Minister. Jeg tror, at det ogsaa netop er det, som er udtrykt i Lovforslaget, det er i det Mindste det, som er tilfældet. Der er tilfældet at foreslaa en Ordning, som kunde være betryggende, idet det er bestemt, at der skal indsamles alle de Oplysninger, som paa nogen mulig Maade kunne indsamles. Man er ikke berettiget til at forudsætte om Administrationen, at den vil være uretfærdig, (Berg: Nei, paa ingen Maade!). Man kan altsaa forudsætte, at den vil gjøre sig al den Umage, som den kan, og Loven paabyder at indsamle alle de Oplysninger, som man kan, og saa ender Lovforslaget med at sige, at Ministeren skal vælge efter sit Skøn den Værdigste af de paa den paa-